

8 Νοεμβρίου
Μνήμη Μιχαήλ και Ελένης Τοσίτσα

**Τα Τοσίτσεια Σχολεία Εκάλης γιορτάζουν
και τιμούν τους ευεργέτες τους**

**Ο Μιχαήλ Τοσίτσας ήταν
γέννημα της Ηπείρου, μιας
περιοχής της πατρίδας μας
που ανέδειξε τους
περισσότερους και
μεγαλύτερους ευεργέτες.
Γεννήθηκε στο Μέτσοβο το
1787. Στον τόπο αυτό
διδάχτηκε τα πρώτα
γράμματα. Στην ηλικία των
13 ετών αποφασίζει να
μάθει την τέχνη του
πατέρα του, δηλαδή να
φτιάχνει ρούχα από γούνα
ώστε να βοηθά κι ο ίδιος
οικονομικά την οικογένειά
του.**

Μιχαήλ Τοσίτσας

Έτσι μπαίνει ως μαθητευόμενος τεχνίτης σ'ένα κατάστημα γουναρικών της Θεσσαλονίκης. Εκεί υποφέρει πολλά. Εκτός από την πολλή δουλειά, το χειρότερο είναι η στέρηση και η φτώχεια. Αν και υποφέρει στην αρχή, μετά από δύο χρόνια παίρνει τον πρώτο του μισθό.

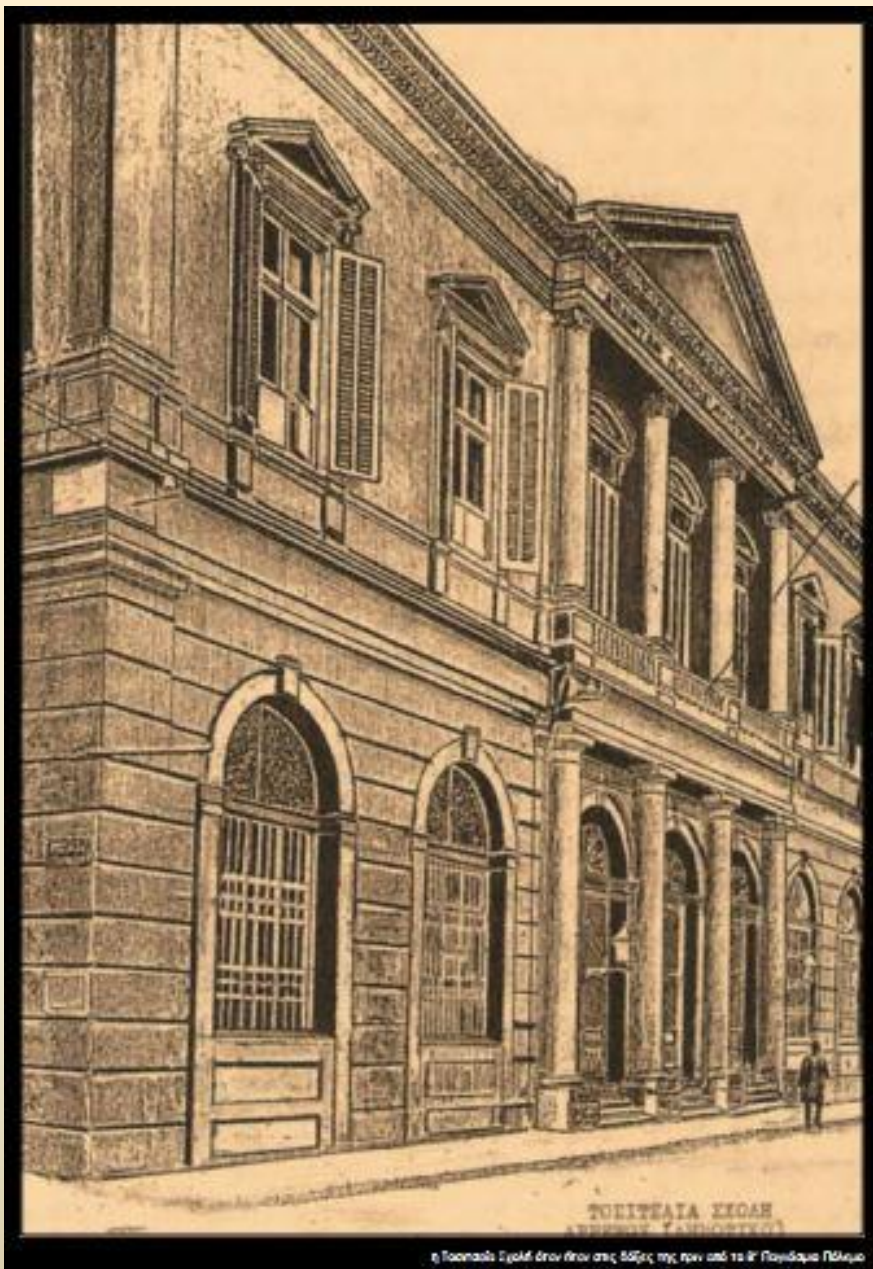
Από το 1807 ως το 1820 ο νεαρός Τοσίτσας αφήνει τη Θεσσαλονίκη και κατεβαίνει στην Αίγυπτο. Κι εκεί συνεχίζει να δουλεύει σκληρά, με πολλές δυσκολίες και εμπόδια. Στην πόλη της Αλεξάνδρειας, όπου αναπτύσσει τη δραστηριότητά του, καταφέρνει με την εξυπνάδα του και την τίμια δουλειά του, να γίνει ένας από τους πλουσιότερους εμπόρους της πόλης.

Αλεξάνδρεια

Ο Τοσίτσας γίνεται ο στοργικός πατέρας και ο ταπεινός ευεργέτης των Ελλήνων της Αιγύπτου. Στην αρχή παρουσιάζεται ανάγκη να ιδρυθεί ένα νοσοκομείο για τους Έλληνες. Αμέσως ο Τοσίτσας αγοράζει το οικόπεδο και χτίζει το πρώτο ελληνικό νοσοκομείο.

**Ταυτόχρονα
παρουσιάζεται η ανάγκη
να ιδρυθούν σχολεία για
τη μόρφωση των παιδιών
των απόδημων Ελλήνων.
Ο Τοσίτσας σε συνεργασία
με άλλους πλούσιους
Έλληνες, αναλαμβάνει και
πάλι την οικονομική
δαπάνη. Έτσι η ελληνική
κοινότητα της Αιγύπτου
στολίζεται όχι με ένα
αλλά με τρία σχολεία!**

Τοσιτσαία Σχολή Αλεξάνδρειας

ο Ναός του Ευαγγελισμού, ως φαντασίωση της δεκαετίας του 1920

**Δεν αρκείται όμως μόνο στα
σχολεία ο μεγάλος ευεργέτης.
Γι' αυτό τώρα ο Τοσίτσας
νιώθει μεγάλη ανάγκη να
αποκτήσει η ελληνική
κοινότητα μια όμορφη
εκκλησία. Αγοράζει εκείνος το
οικόπεδο και δίνει το
μεγαλύτερο χρηματικό ποσό
στον έρανο που γίνεται με
δική του πρωτοβουλία. Έτσι,
λίγα χρόνια αργότερα
γίνονται τα εγκαίνια ενός
μεγαλοπρεπούς ναού,
αφιερωμένου στον
Ευαγγελισμό της Θεοτόκου.**

Ευαγγελισμός της Θεοτόκου Αλεξάνδρειας

Μέτσοβο

Και φυσικά ο μεγάλος αυτός πατριώτης δε θα μπορούσε να ξεχάσει το Μέτσοβο, την ιδιαίτερη πατρίδα του. Να μερικά μονάχα από τα έργα της αγάπης του:

Στέλνει κάθε χρόνο χρηματικά ποσά για την ανακούφιση των φτωχών. Κι όταν κάποιος Μετσοβίτης φτάνει στην Αλεξάνδρεια, γίνεται θυσία για να τον βοηθήσει να βρει σπίτι και δουλειά. Παράλληλα χτίζει στο Μέτσοβο τρία σχολεία και καταθέτει χρήματα στην τράπεζα για να πληρώνονται κάθε χρόνο οι δάσκαλοι.

Αρχοντικό Τσιτσα, Μέτσοβο

Λίγα χρόνια αργότερα, η αγάπη του για την πατρίδα, τον κάνει να εγκαταλείψει την άνετη ζωή της Αιγύπτου και να επιστρέψει στα ελεύθερα από τους Τούρκους χώματα της Ελλάδας. Εδώ, στην Αθήνα, τον βρίσκει ο θάνατος στις 4 Νοεμβρίου του 1856.

Η κηδεία του Μιχαήλ Τσιτσά

η διαθήκη του Μιχαήλ Τσοίτσα τυπώθηκε σε βιβλίο το 1857

Ο Τοσίτσας, δεν πολέμησε με το τουφέκι για την ανάσταση της Ελλάδας. Πολέμησε όμως με την αγάπη. Όλο το διάστημα του αγώνα της Επανάστασης έστελνε μεγάλα χρηματικά ποσά για τις ανάγκες του Αγώνα. Ακόμα εξαγόραζε Έλληνες αιχμαλώτους που τους έφερναν στην Αίγυπτο για να τους πουλήσουν στα σκλαβοπάζαρα. Αλλά και στη διαθήκη που συνέταξε ένα χρόνο πριν το θάνατό του, εξακολουθεί να αφήνει μεγάλα ποσά για τα σχολεία που ίδρυσε.

Η διαθήκη του Μιχαήλ Τοσίτσα

**Ακόμη κληροδοτεί πολλά χρήματα στο Πανεπιστήμιο, στο
Πολυτεχνείο και στο Οφθαλμιατρείο.**

Πανεπιστήμιο Αθηνών

Οφθαλμιατρείο Αθηνών

Εθνικό Μετσόβιο Πολυτεχνείο

Τέλος κληροδοτεί πολλά χρήματα στα Αρσάκεια Σχολεία της Φιλεκπαιδευτικής Εταιρείας, συνεχίζοντας το έργο του άλλου μεγάλου ευεργέτη Απόστολου Αρσάκη. Με τη σειρά της, η γυναίκα του Τοσίτσα, η Ελένη Τοσίτσα, διαθέτει όλη την περιουσία που είχε μείνει στο Πολυτεχνείο και στη Φιλεκπαιδευτική Εταιρεία για να συνεχίσουν το μορφωτικό τους έργο.

Αρσάκειο Μέγαρο Αθηνών

τα Τσιτίτσεια Σχολεία στην οδό Σταδίου, πριν κατεδαφιστούν στις αρχές του 20ου αιώνα

Με τα χρήματα αυτά, το έτος 1867 χτίζεται το πρώτο Τσιτίτσειο Σχολείο στην οδό Σταδίου, το οποίο λειτούργησε ως το 1900.

Τσιτίτσειο Σχολείο οδού Σταδίου

Το έτος 1937 ξεκινά τη λειτουργία του το δεύτερο Τοσίτσειο Σχολείο της Αθήνας, αυτή τη φορά στη γωνία των οδών Αχαρνών και Σουρμελή. Το σχολείο αυτό σταμάτησε τη λειτουργία του το 1973.

Την ίδια χρονιά (1973) ολοκληρώνεται ένα νέο σύγχρονο σχολικό συγκρότημα, στην πευκόφυτη περιοχή της Εκάλης, δηλαδή το Σχολείο στο οποίο βρισκόμαστε σήμερα. Η Φιλεκπαιδευτική Εταιρεία τιμώντας και πάλι τη μνήμη του μεγάλου ευεργέτη της, δίνει και σ' αυτό το Σχολείο το όνομα του Μιχαήλ Τοσίτσα.

Χιλιάδες μαθητές και
μαθήτριες έχουν μέχρι
σήμερα αποφοιτήσει από
τα Τοσίτσεια Σχολεία
αποκτώντας πολύτιμα
εφόδια για να συνεχίσουν
τις σπουδές τους στο
Πανεπιστήμιο.

Πολλοί από αυτούς
κατέλαβαν μια ζηλευτή
θέση ως επαγγελματίες κι
επιστήμονες στην
ελληνική κοινωνία.

Αποτελεί λοιπόν, ελάχιστο χρέος τιμής ως μαθητές κι εκπαιδευτικοί των Τοσιτσείων Σχολείων να θυμόμαστε τη μνήμη των μεγάλων μας ευεργετών.

Ας ευχηθούμε ότι και στο μέλλον η πατρίδα μας θα αναδείξει σπουδαίους ανθρώπους, που με την προσφορά τους θα στηρίξουν την προσπάθεια για μια καλύτερη παιδεία στον τόπο μας.

Αρσάκειο-Τοσίτσειο Εκάλης

**Του Μιχαήλ και της Ελένης Τσιτσα
ας είναι αιωνία η μνήμη**